

I. M. Dodiča, Ks. Meška, Iv. Trošta, Jožefa Bekša, J. Pangraca, Starogorskega, Kompoljskega in Fr. Neubauerja. 3. „Življenja trnjeva pot“. Resnična povest iz polpretekelega časa, spisal J. Kostanjevec. 4. Pamet in vera. III. del, spisal I. M. Seigerschmied. 5. Umni čebelar, spisal župnik Fr. Lakmayer. 6. Zgodbe sv. pisma. (Novi testament.) 14. zvezek. Spisal dr. J. Ev. Krek.

O eni ali drugi teh knjig izpregovorimo še. Družba ima letos 79.146 članov, torej za 2823 manj kot prejšnje leto. To je za nas, ki smatramo prej kot slej delovanje družbe navzlic vsemu, ker se ji morda celo po pravici očita, za prekoročno za naš narod, žalostno znamenje. Odbor navaja kot glavni vzrok za odpad članov posebno to, da letos molitvenika ni! Samo če je res, samo če se odbor navzlic gotovim poročilom ne nahaja v zmoti! Kajti ne moremo si misliti, kam naj bi ljudje vsako leto z novim molitvenikom! Brez vsega šovinizma smo in gotovo ne spadamo med tiste, ki bi rekli, raje nič nego tako — če molitvenik mora biti, potem naj bo! — Toda mnenja smo, se da trditvam posameznikov ne sme dajati presplošen pomen in da je dolžnost odborova, še nadalje zasledovati vzroke veliki fluktuaciji, ki se je pokazala pri številu članov. In če se odbor prepriča, da so vzroki še drugi, potem mora po možnosti skrbeti za to, da se tudi ti vzroki odpravijo! Skrivati se za fraze bi bilo neodpustljivo! Družba sv. Mohorja je last celega naroda, vsi imamo pravico, govoriti o nji, zlasti pa tisti, ki nam je res za njen uspeh! Stotisoč članov smo si želeli imeti in lahko bi jih imeli, ali če pojde stvar tako dalje, potem jih ne bomo imeli nikdar!

F. M. Dostojevski: Ponižani in razžaljeni. Poslovenil Vladimir Levstik. (Leposlovna knjižnica.) Cena 3 K, vez. 4 K 20 h.

Človek bi skoro rekel, da je šteti uredništvu „Leposlovne knjižnice“ v zaslugo, ako objavi tako znamenito delo v dobrem prevodu, kakršnega bi od V. Levstika lahko pričakovali. Pa le na videz. Ko knjigo odpreš in jo prelistaš natančneje, vidiš takoj, da je samo prof. Debevca — sicer zgolj življenjepisni, a v tem pogledu prav dobri — uvod užival blagodejni vpliv korekture. Delo samo je od kraja do konca nepopravljeno in mrgoli napak, ki tuintam naravnost obračajo zmisel teksta. Besedni red in podobne doslednosti so stvari, ki se niti stavcu, niti korektorju, niti izdajateljem niso zdele vredne vpoštevanja. Takšnega preziranja ne zasluži niti avtor, niti prelagatelj. Čudno se tudi vidi, da stoji na — drugače dovolj lični — vezbi knjižice zgolj naslov „Leposlovna knjižnica. Zv. VI.“ Nič drugega! In to pri romanu v štirih delih in z epilgom, ki obsega nad 500 strani, in ki mu je avtor Dostojevski!

Kar se tiče kritike, jo je dobro napisal Baumgartner in je ni manj dobro poslovenil urednik prof. Debevec. *Civis.*

Vohun. Roman, spisal J. F. Cooper. V Trstu 1907. Tiskala in založila tiskarna „Edinost“. Dejanje tega slovečega ameriškega romana se vrši za časa severno-ameriških bojev za neodvisnost in je posebno primerno čtivo odrasli mladini. Radi priporočamo to knjigo v nakupovanje, tem bolj, ker ji je cena določena prav nizka. Elegantno broširana knjiga s finim, svetlim papirjem, obsegajoča 420 strani, stane namreč samo 1 K 60 h, po pošti 20 h več. Knjiga je na prodaj v tiskarni „Edinosti“ v Trstu in v vseh knjigarnah po Slovenskem.

Dijaški almanah za leto 1907/8. V Ljubljani 1907. Izdala „Eksekutiva slov. narodno-radikalnega dijaštva“. Uredil V. M. Zalar. — Natisnil A. Slatnar v Kamniku, Cena ?